

ทักษะการอ่านกับการสอนภาษาจีนในประเทศไทย Reading Skills with Teaching Chinese in Thailand

กมลวรรณ คำทวี

Kamonwan Kamtawee

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาภาษาจีน คณะนานาชาติ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคุนหมิง ประเทศจีน

Master student, Teaching Chinese to Speakers of Other Languages, School of International Education, Kunming University of Science and Technology, China

Corresponding author, E-mail: kamonwanjub@gmail.com

สาระสังเขป

ทักษะการอ่านภาษาจีนในประเทศไทยในปัจจุบัน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมี และต้องพัฒนาใน 4 ทักษะ สำหรับผู้เรียนภาษาจีน อันประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการเขียน ซึ่งจากการศึกษาและสำรวจพบว่า การสอนภาษาจีนในประเทศไทยนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการอ่านหรือมีทักษะการอ่านน้อย ส่งผลให้ทักษะการอ่านภาษาจีนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน เนื่องจากทักษะการอ่านภาษาจีนเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถส่งเสริมการทำงานหรือการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาจีนได้ และยังมีความสำคัญในการสอบวัดความรู้ในภาษาจีนในปัจจุบัน เช่น การสอบ HSK

ดังนั้นบทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอ การอ่านภาษาจีน คืออะไร ความสำคัญของการอ่านภาษาจีน จุดประสงค์ของการอ่านภาษาจีน ประเภทของการอ่านในภาษาจีน ประโยชน์ของการอ่านในภาษาจีน สภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทย ตัวอย่างสื่อการอ่านภาษาจีน และการวัดและประเมินผลทักษะการอ่านภาษาจีน

คำสำคัญ: ทักษะการอ่าน, การสอนภาษาจีน

SUMMARY

Chinese reading skills in Thailand are absolutely important and necessary they are skills that learners need and develop in 4 skills for Chinese learners, including listening skills, reading skills, speaking skills and writing skills. Most learners lack of reading skills or have little reading skills, which makes them not as effective as they should be. This is because Chinese reading skills are important which can promote any job or career related to reading Chinese. It is also important in Chinese proficiency exams today, such as the HSK test.

Therefore, they are intended to demonstrate Chinese reading skills. What is Chinese reading? the Importance of reading Chinese, the purpose of reading Chinese language in Chinese language Chinese reading, the types of reading in Chinese, the benefits of reading in Chinese, the current situation and problems of Chinese language teaching in Thailand. the Chinese reading guide, the guidelines for developing Chinese reading skills in teaching and learning management in Thailand, the Chinese reading media examples, the measurement and evaluation of Chinese reading skills.

Keywords: Reading Skills; Teaching Chinese

บทนำ

การอ่านถือเป็นหนึ่งในทักษะทั้ง 4 ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการเขียนที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและนักเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันภาษาจีนเป็นอีกหนึ่งภาษาที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก จึงทำให้เกิดความร่วมมือและส่งเสริมด้านการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันนี้

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้วภาษายังเป็นเครื่องมือแห่งการเรียนรู้ และการพัฒนาความคิดของมนุษย์ มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิต (ธัญญรัตน์ มะลาศรี, 2565) ถือได้ว่าภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาสากลที่มีผู้คนใช้สื่อสารกันระหว่างประเทศ เป็นภาษาที่มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ (姚凯, 2020)

ภาษาจีนเริ่มแพร่หลายและยังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี และด้านวัฒนธรรม ส่งผลให้สาธารณรัฐประชาชนจีนเริ่มเข้ามามีบทบาทต่อประเทศไทยมากขึ้น และมีการรวมตัวกันก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) อันส่งผลให้ภาคตลาดแรงงานของประเทศไทยมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านภาษาจีนเป็นจำนวนมากในการประกอบอาชีพและกิจการต่าง ๆ (ธัญญรัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru, 2560) ซึ่งปัจจุบันภาษาจีนได้ถูกจัดให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาของประเทศไทย โดยทั่วไปโปรแกรมภาษาต่างประเทศจะประกอบไปด้วย อังกฤษ ภาษาจีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และภาษาอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความต้องการหรือความสนใจ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานศึกษา และบุคลากร หลักสูตรจะกำหนดให้รายวิชาภาษาจีนพื้นฐาน (综合课) หรือรายวิชาการอ่านภาษาจีน (阅读) และรายวิชา

การพูดภาษาจีน (口语课) เป็นวิชาเพิ่มเติม เป็นต้น และในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ความพร้อม เวลาเรียน และช่วงอายุของนักเรียนในการรับรู้หรือการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง (高博轩, 2021) การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังมีปัญหาหลายประการ เช่น การขาดแคลนครู-อาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา ตำราเรียนหรือสื่อการสอนที่ใช้สอนมีมาตรฐานต่ำ ปัญหาดังกล่าวมีผลให้การเรียนการสอนภาษาจีนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ในการพัฒนาผู้เรียนด้านต่าง ๆ (姚凯, 2020)

การพัฒนาผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นจำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน จากการสำรวจพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะพื้นฐาน (Bingling Zhong, 2019) โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ซึ่งส่งผลให้ทักษะการอ่านภาษาจีนของผู้เรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขและปรับปรุงเพื่อพัฒนาศักยภาพให้มากขึ้น (ธัญญรัตน์ มะลาศรี, 2565) ดังนั้นทักษะการอ่าน จึงมีบทบาทสำคัญต่อการสอนภาษาจีน ซึ่งช่วยพัฒนาและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะที่จำเป็นในการเรียนภาษาจีนหรือกล่าวอีกในหนึ่งได้ว่า ทักษะการอ่านนั้นมีบทบาทต่อการเรียน การสอบวัดความรู้ การทำงาน และใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งทักษะการอ่านจะช่วยในเรื่องส่งเสริมการเพิ่มพูนความรู้เท่าทันโลกหรือทันเหตุการณ์จากการอ่าน และการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนจากการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ภายใต้การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เนื้อความ

การอ่านภาษาจีน คืออะไร

จากการศึกษาความหมายของการอ่าน ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงไว้ดังต่อไปนี้

สนธิ สัตโยภาส (2555) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การมองดูตัวอักษร โดยถ่ายทอดหรือแปลความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดหรือสิ่งที่ได้รับรู้ จากนั้นจึงนำความรู้ ความคิดหรือว่าสิ่งที่ได้รับจากการอ่านไปทำให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เมื่อถึงเวลา

นิจพร จันทรดี (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มี การจดบันทึกไว้เพื่อจับใจความ แปลความ ตีความ ขยายความ การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถ จับใจความ สำคัญ แปลความหมายให้เข้าใจตรงกับผู้เขียน ที่ต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน โดยการผสมผสานระหว่างความมุ่งหมาย ของผู้เขียนกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และนำความรู้ ความคิดที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

โกวิทย์ โชติพิณิจ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ใช้ความสามารถในการคิด การแปลความ ถอดความจากสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อแทน ความรู้สึก ความคิด ไม่ว่าจะด้วย รูปภาพ เครื่องหมาย ตัวหนังสือ การตีความร่วมกับความรู้ที่มีอยู่เดิมของผู้อ่าน จนสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษาความหมายของการอ่าน ผู้เขียนสามารถสรุป ความหมายของการอ่านได้ว่า การอ่านเป็นการรับเข้าข้อมูล โดยผ่านการมอง รูปภาพ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ตัวอักษร คำ หรือประโยคต่าง ๆ เพื่อสื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน เป็นแนวทางช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ตัวอย่างเช่น การอ่าน ฟินอินและการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยวิธีการที่ต้อง และดีที่สุดในการเรียน คือ การฝึกการอ่านโดยฟังจากเจ้าของภาษา และดูวิดีโอการออกเสียงจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งจะสังเกตได้ว่า ฟินอิน จำนวนมากมักจะมีย่อขยักเว้นพิเศษ เช่น พยัญชนะ j, q, x จะไม่ ผสมกับสระเดียวกันกับพยัญชนะ z, c, s, zh, ch, sh, r ซึ่งผู้เรียนชาวไทยมักเจอปัญหาการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ดังกล่าว ถึงแม้ว่าพยัญชนะข้างต้นจะออกเสียงคล้ายคลึงกัน และ เมื่อเขียนประสมรูปสระเดียวกัน แต่จะไม่ออกเสียงเช่นเดียวกัน เช่น 字 zì (จื๊อ) ที่แปลว่า ตัวอักษร และ 记 jì (จี้) ที่แปลว่า จดจำ เป็นต้น

ความสำคัญของการอ่านภาษาจีน

จากการศึกษาความสำคัญของการอ่าน ซึ่งได้มีนักวิชาการ ได้กล่าวถึงไว้ดังต่อไปนี้

อวยพร พานิช (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ทำให้เป็นคนทันสมัย เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสืออื่น ๆ ทำให้ผู้อ่านทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. เพื่อยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น จากประสบการณ์ อ่าน สามารถช่วยให้แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

3. เพื่อความเพลิดเพลินและเกิดความจรรโลงใจ ช่วยให้จิตใจผ่อนคลาย หลังจากเคร่งเครียดจากการทำงาน ทำให้จิตใจสดชื่นและยังใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วย

อัฉรา วงศ์โสธร (2554) ได้กล่าวถึง ความสำคัญ ของการอ่านเอาไว้ว่า การอ่านนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ของมนุษย์ เพราะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ จากสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งด้านบันเทิง การศึกษา การหาความรู้ เพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจ ช่วยเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ และพัฒนาอาชีพให้เจริญก้าวหน้า ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ ในชีวิตต่อไป

ณัฐธณิกานต์ ทองโคตร (2559) ได้กล่าวถึง ความสำคัญ ของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับมนุษย์ เป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานของคนเราในการศึกษาและพัฒนา ความรู้ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพและ สร้างความเพลิดเพลินในการอ่านสามารถนำความรู้ที่ได้มาจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปัทมวรรณ ตระการไทย (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญมากในปัจจุบัน การอ่าน เป็นดัชนีชี้วัดความรู้ ซึ่งอาจจะได้รับจากเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ตำรา หนังสือ และอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัย การอ่านทั้งสิ้นเพื่อรับเข้าไป องค์ประกอบสำคัญก็คือ ภาษาที่ใช้ ในการถ่ายทอดข้อความ อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ประสบการณ์และความรู้ออกมา

โกวิทย์ โชติพิณิจ (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงชีวิตใดหรืออาชีพอะไร เพราะไม่ว่าอย่างไร การที่จะก้าวไปให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งในด้าน เทคโนโลยีหรือการดำรงชีวิต ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยความสามารถ ในการอ่าน การคิดและวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารอยู่เสมอ และการอ่านก็ทำให้ความสามารถนั้นพัฒนาได้อย่างมี ประสิทธิภาพที่สุด

ดังนั้นผู้เขียนสามารถสรุปความสำคัญของการอ่านได้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคนมากในปัจจุบัน เพื่อให้รู้เท่าทันสถานการณ์ ยกย่องสติปัญญาให้สูงขึ้นความเพลิดเพลินและเกิดความกระตือรือร้น จากเครื่องมือ สื่อ สารต่าง ๆ ตำรา หนังสือ และอื่น ๆ ทั้งด้านบันเทิง การศึกษา การหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้ผู้อ่านสร้างความมั่นใจ ช่วยเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพและพัฒนาอาชีพ ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตและการอ่านสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการชีวิตประจำวันได้ ซึ่งในด้านความสำคัญในการอ่านภาษาจีนนั้นสามารถนำทักษะการอ่านที่มีไปสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ตลอดจนสอบทำงานหรือเรียนต่อภาษาจีนได้จากทักษะการอ่านที่มี เพราะหากขาดทักษะการอ่านในการทำข้อสอบจะไม่สามารถเลือกตัวเลือกที่ถูกต้องได้ หรือแม้กระทั่งการอ่านบทความภาษาจีนแล้ว จะไม่สามารถสรุปใจความสำคัญหรือคำตอบของคำถามได้ ดังนั้นทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนภาษาจีนทุกระดับ

จุดประสงค์ของการอ่านภาษาจีน

จากการศึกษาจุดประสงค์ของการอ่าน ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงไว้ดังต่อไปนี้

ธวัชร โฉมเฉลา (2557) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. เพราะต้องการอยากรู้อะไรบางอย่าง เป็นความอยากรู้อะไรหรืออยากทราบเรื่องต่าง ๆ ปกติธรรมดาของมนุษย์ อยากรู้อะไรของคนอื่น อยากรู้ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ทั้งในบ้านและนอกบ้าน อยากมีความรู้เรื่องทั่ว ๆ ไป เป็นต้น ด้วยความอยากรู้อะไรเมื่อจะถามใคร ๆ ตลอดเวลาที่ไม่สามารถทำได้ จึงจำเป็นต้องชวนเขาอ่านจากหนังสือ ซึ่งสามารถหยิบอ่านได้ทุกเวลา
2. เพราะต้องศึกษา สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการแข่งขัน อีกนัยหนึ่งคือ สังคมของคนเก่ง การที่จะเป็นคนเก่งกว่าคนอื่นคือ ต้องพยายามรู้ให้มากกว่าคนอื่น ให้รู้มากกว่าความรู้ที่ได้รับจากชั้นเรียน การที่จะมีความรู้กว้างขวางได้นั้นก็ต้องหมั่นอ่านจากหนังสือ
3. เพราะต้องการปรับปรุงอาชีพการงาน การแข่งขันมิได้มีเฉพาะในการศึกษาเท่านั้น ในอาชีพและการงานทุกชนิดก็ต้องแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา คนที่ฉลาดจะยึดหนังสือเป็นหลัก เพราะหนังสือจะช่วยทำให้ผู้ใฝ่รู้มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น และปรับให้มีความรู้ความสามารถในอาชีพการงาน

4. เพราะต้องพักผ่อน เพลิดเพลินความจริงมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่จะเลือกสรรเพื่อความเพลิดเพลิน แต่การหาความเพลิดเพลินของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน

วิจารณ์ พานิช (2557) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อต้องการอยากรู้อะไรบางอย่าง ซึ่งการอยากรู้อะไรบางอย่างเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ต้องการรู้เรื่องทั่ว ๆ ไปหรือที่ตนเองสนใจ จึงจำเป็นต้องชวนเขาอ่าน เพื่อให้ตนเองมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ
 2. อ่านเพื่อต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพราะสาเหตุที่ทำให้คนอ่านหนังสือคือมีเวลาว่างต้องการใช้เวลาว่างของตนเองให้เกิดประโยชน์ โดยการหาหนังสือมาอ่าน
 3. อ่านเพื่อความบันเทิง ซึ่งเป็นการอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น หรือวรรณคดี เป็นต้น ซึ่งช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินคลายความเครียดได้
- กนกวรรณ ทับสิทธิ์ (2562) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การอ่านภาษาจีนดังนี้

1. มุ่งจับประเด็นสำคัญในการอ่านภาษาจีน
 2. วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านภาษาจีน
 3. อ่านเพื่อรวบรวมประเด็นจากการอ่าน
- ศรีสุดา เจษฎาภิสัก (2562) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การอ่านภาษาจีน ดังนี้

1. เพื่อศึกษาหา ความรู้
2. เพื่อสนองความต้องการของตนเอง
3. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เพื่อให้มีความรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์และการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

ดังนั้นผู้เขียนเห็นว่าจุดประสงค์หลักของการอ่านคือ อ่านเพื่อความบันเทิง เพลิดเพลินและเพื่อให้ผ่อนคลายหรือลดความเครียด อ่านเพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อ่านเพราะต้องการอยากรู้อะไรหรือศึกษา และอ่านเพราะต้องการพัฒนาอาชีพหรืองานที่ทำ ซึ่งในประเทศไทยการอ่านภาษาจีนจะให้ความสำคัญกับสองข้อหลัง คือ อ่านเพื่ออยากรู้อะไรหรือต้องการศึกษา และอ่านเพื่อพัฒนาอาชีพหรือพัฒนาการทำงานนั่นเอง นอกจากนี้ยังมีจุดประสงค์การอ่านภาษาจีน เพื่อศึกษาหา ความรู้ โดยมุ่งจับประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านภาษาจีน และอ่านเพื่อรวบรวมประเด็นจากการอ่าน

ประเภทของการอ่านในภาษาจีน

จากการศึกษาประเภทของการอ่านและการอ่านภาษาจีน ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พัณณิศา จันทรคำ (2554) ได้กล่าวถึง การแบ่งลักษณะของการอ่านทั่วไปเป็น 5 ชนิด ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านเพื่อสำรวจว่าควรอ่านหนังสือเล่มนี้อย่างละเอียดต่อไปหรือไม่ ซึ่งอาจอ่านเพียงชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง ผู้แต่ง สารบัญ คำนำ เรื่องย่อ หรือเนื้อหาบางส่วนบางตอน

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อเก็บแนวคิดที่ต้องการและอ่านข้ามตอนที่ไม่ต้องการ

3. การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา เป็นการอ่านเพื่อทำเป็นบันทึกย่อหรือทบทวนเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมด

4. การอ่านเพื่อศึกษาอย่างลึกซึ้ง เป็นการอ่านละเอียด เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นการอ่านละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่ามีความหมายและมีความสำคัญอย่างไร รวมถึงแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

นิจพร จันทรดี (2557) ได้กล่าวถึงการแบ่งประเภทของการอ่านภาษาจีน ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านภาษาจีนเพื่อสำรวจ (Survey) คือ การอ่านภาษาจีนที่กำลังศึกษาอยู่ด้วยการอ่านหัวข้อ หัวข้อ สารบัญ เรื่องย่อ หรือเนื้อหาบางส่วน ซึ่งเป็นการอ่านคร่าว ๆ

2. การอ่านภาษาจีนเพื่อจับใจความ (Skimming) คือ เป็นการอ่านภาษาจีนเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องอะไร ชนิดใด เกี่ยวกับอะไร และมีลักษณะอย่างไร

3. การอ่านภาษาจีนเพื่อให้ได้รายละเอียด (Scanning) คือ เป็นการอ่านภาษาจีนเพื่อให้ได้เรื่องราวต่าง ๆ หรือรายละเอียดในบางอย่าง และมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

4. การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจและการศึกษา (Comprehension) คือ เป็นการอ่านภาษาจีนเพื่อให้ได้เนื้อหาของเรื่องให้มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อสามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวของสิ่งที่ได้อ่าน

5. การอ่านภาษาจีนเพื่อวิเคราะห์ (Analysis) คือ เป็นการอ่านภาษาจีนเพื่อวิเคราะห์การใช้คำ ประโยค เพื่อให้ทราบถึงจุดมุ่งหมายหรือความคิดเห็นของผู้เขียน และเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความคิดแบบประเมินค่าในสิ่งที่อ่านไปแล้ว

จากการศึกษาประเภทของการอ่านภาษาจีน ผู้เขียนสามารถสรุปประเภทของการอ่านและการอ่านภาษาจีนได้ว่าการอ่านมี 5 ประเภท ซึ่งประกอบไปด้วย การอ่านอย่างคร่าว ๆ, การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ, การอ่านเพื่อสำรวจเนื้อหา, การอ่านเพื่อศึกษาอย่างลึกซึ้ง และการอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์ ส่วนประเภทของการอ่านภาษาจีน ประกอบด้วย 5 ประเภท คือ การอ่านภาษาจีนเพื่อสำรวจ, การอ่านภาษาจีนเพื่อจับใจความ, การอ่านภาษาจีนเพื่อให้ได้รายละเอียด, การอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจและการศึกษา และการอ่านภาษาจีนเพื่อวิเคราะห์

ประโยชน์ของการอ่านในภาษาจีน

จากการศึกษาประโยชน์ของการอ่าน ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2554) ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาศติปัญญาด้านต่าง ๆ ให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิต จิตใจ

2. ทำให้มีความรู้ในวิชาด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ

3. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านสื่อสาร สารสนเทศต่าง ๆ การอ่านเหล่านั้นนอกจากจะทำให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความ บทวิจารณ์ ตลอดจนโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของคนในขณะนั้น ๆ

4. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยคลายคำถามที่เราข้องใจสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น การอ่านพจนานุกรมเพื่อความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะนำเรียนเพื่อต้องการประสบผลสำเร็จในการเรียน

5. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาน่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลินเกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียดได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย เช่น อ่านนิทาน นวนิยาย การ์ตูน เรื่องสั้น

6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ย่อมเกิดความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้องและเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องและสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้ สมเหตุสมผล เช่น การอ่านบทความ บทความ สารคดี เอกสารทางวิชาการต่าง ๆ

7. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ประพฤติดี ประพฤติชอบ ผู้อ่านย่อมมีเรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ ความคิดที่หลากหลาย กว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น เช่น การอ่านหนังสือธรรมะ มงคลชีวิต กฎแห่งกรรม

8. ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผู้อ่านย่อมรู้มากมีความรู้ต่าง ๆ สิ่งสมใจ เมื่อสนทนากับผู้อื่น ย่อมมีความมั่นใจ ไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิคุ้มกันความรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น

ดังนั้นประโยชน์ของการอ่าน ผู้เขียนสามารถสรุปได้ว่าการอ่านเป็นพัฒนาสติปัญญาด้านต่าง ๆ ทำให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาด้านต่าง ๆ ได้ ทำให้เกิดความรอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์ และยังสามารถค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ในขณะเดียวกันนั้นยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ส่งเสริมทักษะและพัฒนาการในการอ่านภาษาจีน ส่งผลให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ทั้งด้านมนุษยสัมพันธ์และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ซึ่งในด้านการอ่านภาษาจีนนั้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านภาษาจีนมีประโยชน์ในประเทศไทยมาก เช่น ช่วยในการอ่านภาษาจีนเพื่อสอบวัดระดับ ช่วยในการทำงานด้านการอ่านและการแปลเอกสารต่าง ๆ ได้ การอ่านภาษาจีนช่วยให้รับรู้ข่าวสาร สามารถเพิ่มพูนความรู้ รอบรู้ ทันโลก ทันต่อเหตุการณ์ได้ และการอ่านภาษาจีนช่วยพัฒนาสติปัญญาในด้านทักษะการอ่านของคนไทย ช่วยสร้างความมั่นใจในการสื่อสารหรือสนทนาได้ดียิ่งขึ้นจากการอ่าน

สภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

เป็นสภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยในภาพรวมของการศึกษา โดยแบ่งตามปัจจัยหลัก 6 ด้านของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) และหทัย แซ่เจีย (2559) ได้นำเสนอไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการบริหารและการจัดการ

ภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคในด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนของสถานศึกษาในทุกระดับของประเทศไทย จากข้อมูลจากงานวิจัย คือ ปัญหาของผู้บริหารที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นหลักฐานสำคัญ ทำให้ส่งผลต่อการบริหารจัดการทั้งระบบตั้งแต่ต้นทาง เช่น ทำให้ไม่มีการจัดวางระบบหลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาอย่างชัดเจน ส่งผลให้กระบวนการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษาไม่สามารถบรรลุเป้าประสงค์ นอกจากนี้ ไม่มีระบบการจัดรับบุคลากรด้านการสอนที่จะกำหนดคุณสมบัติทางการศึกษาให้ตรงกับสาขาวิชาภาษาจีน

2. ด้านหลักสูตรของระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

ภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคในด้านหลักสูตรของระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาทุกระดับและประเภท ตามข้อมูลงานวิจัย คือ ปัญหาที่ประเทศไทยยังไม่มีแผนแม่แบบหรือหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันในทุกระดับชั้นของการศึกษา แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะมีการกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ก็ตาม หากแต่เป็นไปอย่างกว้าง ๆ เท่านั้น เนื่องจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ กำหนดไว้แต่เพียงว่าให้เรียนภาษาต่างประเทศคือภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตร ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี ภาษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม เนื่องจากสาขาวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน หลักสูตรแกนกลางเขียนไว้เพียงกว้าง ๆ เท่านั้น สถานศึกษาต่าง ๆ จึงจัดระบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวทางของตนเองตามอัธยาศัย จึงทำให้ส่งผลต่อระบบการเรียนการสอนภาษาจีนทั้งระบบ และเป็นปัญหาต่อการพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เช่น ปัญหาความเชื่อมโยงของหลักสูตรซึ่งมีปัญหาดังแต่ต้นทาง

คือหลักสูตรของระดับประถมศึกษาไม่ได้จัดทำไว้เพื่อให้ความเชื่อมโยงกับระดับมัธยมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาก็ไม่ได้มีความเชื่อมโยงกับระดับอุดมศึกษาเป็นปัญหาถูกใช้ไปทั้งระบบทำให้เกิดการสูญเปล่าในทางการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อผู้เรียนภาษาจีนในระดับการศึกษาต่าง ๆ โดยตรง

3. ด้านสื่อการสอน

ภาพรวมของปัญหาด้านสื่อการสอนของระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาทุกระดับและประเภท ตามข้อมูลงานวิจัย พบว่า ปัญหาที่เด่นชัดและคล้ายคลึงกัน ในทุกระดับชั้นการศึกษาคือ ห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อใช้สำหรับเป็นสื่อการสอนในการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาจีนมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มีความขาดแคลนมากที่สุด ทั้ง ๆ ที่สื่อและอุปกรณ์การสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากปัจจัยหนึ่งสำหรับการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา

ปัญหาสื่อการสอนที่ไม่เพียงพอหรือขาดแคลนนั้น มักสืบเนื่องมาจากงบประมาณของสถานศึกษา เพราะการสร้างห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือการติดตั้งอุปกรณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ย่อมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ส่วนปัญหาอันดั่งรองลงมาคือ ปัญหาของเนื้อหาของตำราเรียนที่ขาดความเชื่อมโยงกันในแต่ละระดับ การศึกษารวมทั้งไม่มีเกณฑ์มาตรฐานอ้างอิงสำหรับการเลือกใช้ตำราของสถานศึกษาต่าง ๆ

4. ด้านผู้สอน

ภาพรวมของปัญหาด้านผู้สอนของระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาทุกระดับและประเภท ตามข้อมูลงานวิจัย คือ ปัญหาเรื่องครูอาสาสมัครชาวจีน เนื่องจากการเกือบทุกระดับการศึกษามีการอาศัยและพึ่งพาบุคลากรการสอนภาษาจีนที่เป็นครูอาสาสมัครชาวจีน ตามที่สำนักงานฮั่นปั้นของจีนจัดส่งมาให้ ซึ่งบรรดาครูอาสาสมัครชาวจีนที่ถูกจัดส่งมานั้น สถานศึกษามักไม่มีทางเลือกว่าจะคัดกรองอย่างไร ไม่สามารถกำหนดคุณสมบัติและคุณสมบัติของครูอาสาสมัคร ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องคุณภาพการสอนเป็นอย่างมาก เพราะส่วนใหญ่ครูอาสาสมัครชาวจีนเหล่านี้ มักจะเป็นบัณฑิตที่เพิ่งจบการศึกษาจากสถานศึกษาของประเทศจีนในหลากหลายสาขา และหลากหลายระดับคุณภาพ ครูอาสาสมัครจึงมักไม่มีประสบการณ์ในการทำงานใด ๆ มาก่อน ทำให้ครูอาสาเหล่านี้เมื่อมาทำการสอนที่

ประเทศไทย มักมีจุดประสงค์เพื่อหาประสบการณ์อื่น ๆ หรือหาโอกาสในการทำงานด้านสาขาวิชาชีพอื่น ๆ ไม่ได้มุ่งหวัง จะทำการสอนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ด้วยปัญหาของตัวครูอาสาสมัครในหลาย ๆ ด้าน จึงสะท้อนให้เห็นได้ชัดอย่างเป็นรูปธรรม ตามข้อมูลของงานวิจัยในระดับประถมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาได้ระบุไว้คือ ครูอาสาเหล่านี้ไม่สามารถควบคุมการสอนในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้ ยังไม่สามารถช่วยบรรเทาภาระงานในด้านอื่น ๆ ของสถานศึกษา ทำให้ครูผู้สอนชาวไทยต้องแบกรับภาระงานด้านอื่น ๆ ไว้มากเกินไป ขาดโอกาสในการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ นอกจากนี้ มักมีการเปลี่ยนครูอาสาสมัครอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากครูอาสาสมัครมักจะลาออกเมื่อมีโอกาสการทำงานด้านอื่นที่ก้าวหน้ากว่า ทำให้ส่งผลต่อระบบการเรียนการสอนภาษาจีนที่ขาดความต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของระบบการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

ทั้งนี้ในฐานผู้สอนภาษาจีนพบว่า ครูชาวไทยมักมีปัญหาในการออกเสียงไม่ตรงกับเจ้าของภาษาอย่างถูกต้องและแม่นยำ

5. ด้านผู้เรียน

ภาพรวมของปัญหาด้านผู้เรียนของระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาทุกระดับและประเภท ตามข้อมูลงานวิจัย คือ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระยะเริ่มต้นในระดับประถมศึกษา เนื่องจากการเรียนภาษาจีนในระดับนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเพียงวิชาเสริมที่ไม่ได้เกรดผู้เรียนส่วนใหญ่มักมีทัศนคติว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เรียนยาก ประกอบกับปัญหา การจัดการของระบบการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ทำให้ผู้เรียนในระดับนี้มักมีพื้นความรู้ทางภาษาจีนที่ไม่เท่ากัน เมื่อผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งไม่มีระบบเชื่อมโยงของหลักสูตรมารองรับ ทำให้ผู้เรียนต้องเริ่มเรียนภาษาจีนจากพื้นฐานใหม่วนเวียนไปมาจนทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความก้าวหน้าในการเรียนจึงไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนเท่าที่ควร นอกจากนี้ เนื่องจากประเทศไทยขาดสภาพแวดล้อมในการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาส ในการนำความรู้ภาษาจีนที่เรียนในห้องเรียนมาฝึกปฏิบัติใช้ได้อย่างจริงจัง จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการศึกษาภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งขาดทักษะในการหาแหล่งเรียนรู้ทางภาษาจีนจากช่องทางอื่น ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการสัมผัสกับความรู้ที่หลากหลาย

ปัญหาด้านผู้เรียนในส่วนของการศึกษานอกระบบ เป็นปัญหาของความแตกต่างอย่างมากในหลายปัจจัยของผู้เรียน ทำให้ยากต่อการจัดกลุ่มเรียนที่มีพื้นความรู้ที่ใกล้เคียงกัน จึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้การเรียนการสอนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ตลอดจนผู้เรียนจำนวนมากมักจะหยุดเรียนลงกลางคัน ทำให้เกิดความสูญเปล่าในทางการศึกษา

6. ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น

ภาพรวมของปัญหาด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นของระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา ตามข้อมูลงานวิจัย พบว่า ปัญหาที่เด่นชัดและเป็นปัญหาเดียวกันทั้งระบบการศึกษาคือ การขาดหน่วยงานกลางในการประสานงานและติดต่อกับหน่วยงานภายนอกโดยเฉพาะกับหน่วยงานต่างประเทศ แม้ว่าจะได้รับความร่วมมือหรือช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างประเทศ เช่น ฮั่นปั้น หรือสถาบันขงจื่อ แต่เป็นไปอย่างไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการของไทยไม่มีหน่วยงานสำหรับการทำงานเพื่อประสานงานด้านความร่วมมือทางการเรียนการสอนภาษาจีนกับกระทรวงศึกษาธิการของจีน หรือหน่วยงานด้านการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น ฮั่นปั้น หรือสถาบันขงจื่อ ห้องเรียนขงจื่อ เป็นต้น อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ทำให้การให้ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากหน่วยงานเหล่านี้ อาจไม่ตรงกับความต้องการของสถานศึกษา และเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง

เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมของจีน ทำให้ระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ของจีน มีลักษณะทางวัฒนธรรมขององค์กรที่เน้นติดต่อกับหน่วยงานในระดับประเทศ หรือในกำกับของรัฐเป็นส่วนใหญ่ ทำให้สถานศึกษาเอกชนขาดโอกาสในการได้รับความช่วยเหลือ

แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนในการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทย

การจัดการเรียนการสอนหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ในฐานะเป็นภาษาที่ 3 ให้มีความสอดคล้องกับปัจจัยดังที่ ธัญญรัตน์ มะลาศรี (2565) ได้นำเสนอไว้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คำศัพท์

ด้านของคำศัพท์ผู้สอนควรสอนโครงสร้างของคำศัพท์กลวิธีในการสร้างคำศัพท์ รวมไปถึงวิธีการเดาคำศัพท์จากรากคำศัพท์ รวมทั้งการเดาคำศัพท์จากบริบท และฝึกฝนให้ผู้เรียนมีวินัยในการสะสมและจดจำคำศัพท์ สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการอ่านก็คือคลังคำศัพท์ของตัวผู้อ่านเอง ส่วนเทคนิคต่าง ๆ ในการเดาคำศัพท์เป็นเพียงตัวช่วยเสริมเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เพลงช่วยจำ กลอน เป็นต้น

2. ด้านเทคนิคการอ่าน

ด้านของเทคนิคการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่าน ตัวอย่างเช่น ทักษะการอ่านแบบคำตรงข้าม โดยในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละวิธีการ ผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างมีระบบ โดยเริ่มจากการอ่านที่ง่ายไปสู่วิธีการอ่านที่ยากที่สุด พร้อมทั้งอธิบายคำศัพท์สำคัญที่ผู้เรียนต้องทราบในแต่ละบทความ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ของผู้เรียน และจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัดอย่างเข้มข้น โดยผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง อย่างมีวินัย และต้องเลือกใช้วิธีการในการอ่านชนิดต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการอ่านเนื้อหาต่าง ๆ ของผู้เรียน

3. ด้านวัฒนธรรม

การจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านภาษาจีนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องสอดแทรกบทความที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ขนบประเพณีและชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจีนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสซึมซับวัฒนธรรมจีนผ่านบทความ และเป็นการเรียนรู้คำศัพท์ ส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาดังกล่าวผ่านบทความ ทำให้ผู้เรียนมีคลังคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการอ่านในอนาคต

4. ด้านแรงจูงใจของผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านภาษาจีนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องคัดสรรบทความที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน เพราะหากบทความที่ผู้สอนนำมาสอนนั้นสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกและมีแรงบันดาลใจในการเรียนมากขึ้น บวกกับเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำมาสอนไม่ว่าจะเป็นเทคนิคในการเดาคำศัพท์ เทคนิคการอ่านประเภทต่าง ๆ จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกกับการอ่านมากขึ้น

ตัวอย่างสื่อการอ่านภาษาจีน

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนหรือสื่อการสอนในปัจจุบันมีอย่างหลากหลายรูปแบบ การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ความต้องการใช้งาน และความสะดวกในการใช้งาน ผู้เขียนขอยกตัวอย่างที่มีครูผู้สอนภาษาจีนเลือกใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งจะมีทั้งการอ่านคำศัพท์และเป็นเรื่องหรือเนื้อเรื่องดังที่ พิชชาภา ยาวะระ (2563) ได้สร้างและนำเสนอไว้ในแบบฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 คำศัพท์

2. 女孩儿 nǚhái เด็กผู้หญิง
3. 哪国 nǎ guó ประเทศใด
4. 美国 měiguó ประเทศสหรัฐอเมริกา
5. 出生 chūshēng เกิด
6. 泰国 tàiguó ประเทศไทย
7. 男孩儿 nánhái เด็กผู้ชาย
8. 同学 tóngxué เพื่อนร่วมชั้นเรียน
9. 日本 rìběn ประเทศญี่ปุ่น
10. 中国 zhōngguó ประเทศจีน
11. 汉语 hànyǔ ภาษาจีน

ตอนที่ 2 บทความที่ฝึกอ่าน

这个女孩儿叫安娜。她的爸爸是美国人，她的妈妈是中国人，所以她是华裔。她出生在中国，她喜欢中国，也喜欢美国。

安娜有一个好朋友叫巴差。他的爸爸是泰国人，他的妈妈也是泰国人，虽然他出生在中国，但是他是泰国人。

zhège nǚhái jiào Ānnà. tā de bàba shì měiguó rén, tā de mama shì zhōngguó rén, suǒyǐ tā shì huáyì. tā chūshēng zài zhōngguó, tā xǐhuān zhōngguó, yě xǐhuān měiguó.

Ānnà yǒu yíge hǎo péngyǒu jiào Bāchāi. tā de bàba shì tàiguó rén, tā de māma yěshì tàiguó rén, suǐrán tā chūshēng zài zhōngguó, dànshì tā shì tàiguó rén.

เด็กผู้หญิงคนหนึ่งชื่อแอนนา พ่อของเธอเป็นชาวอเมริกัน แม่ของเธอเป็นชาวจีน ดังนั้นเธอคือชาวต่างชาติที่มีเชื้อสายจีน

เธอเกิดที่ประเทศจีน เธอชอบประเทศจีน แล้วก็ชอบประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย

แอนนามีเพื่อนที่ติดคนหนึ่งชื่อป้าชัย พ่อของเธอเป็นชาวไทย แม่ของเขาก็เป็นชาวไทย แม้ว่าเขาจะเกิดที่ประเทศจีน แต่เขาเป็นชาวไทย

ดังนั้นจากการฝึกทักษะการอ่านตามแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน ผู้เรียนสามารถเริ่มต้นจากฝึกการอ่านคำศัพท์เป็นคำสั้น ๆ มีการฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง เรียนรู้คำศัพท์ คำอ่าน ความหมายของคำศัพท์ในตอนแรก ๆ จากนั้นฝึกอ่านบทความในตอนแรก ๆ โดยมีการฝึกอ่านประโยคพร้อมตีความหมายของบทความที่อ่าน เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจจากการฝึกทักษะการอ่านของผู้เรียนเอง และเมื่อผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านบ่อย ๆ ผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น อ่านได้เร็วขึ้น อ่านได้ถูกต้อง และสามารถตีความหมายของบทความได้อย่างถูกต้อง

2. บทเรียนมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาทักษะ ขอยกตัวอย่างในการพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ภาษาจีน สำหรับผู้เรียนระดับต้นตามที่ ปิยวรรณ ปิยะกาญจน์, สุจิตรา ประวงษ์ และณัฐพรพงศ์ กาญจนฉายา (2564) ได้มีการแบ่งบทเรียนออกเป็น 2 รูปแบบคือ 1) หนังสือมัลติมีเดีย 2) สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ซึ่งแต่ละรูปแบบมีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคภาษาจีน สำหรับผู้เรียนระดับต้น ดังภาพที่ 1 และภาพที่ 2

ภาพที่ 1 ตัวอย่างหนังสือมัลติมีเดียสำหรับผู้เรียนระดับต้น

ในภาพที่ 1 หนังสือมัลติมีเดีย สำหรับผู้เรียนระดับต้น เป็นหนังสือที่สามารถใช้ Smartphone สแกน QR Code

เพื่อเรียนผ่านคลิปวิดีโอมีเดียในหนังสือแต่ละบทจะประกอบไปด้วย 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ฝึกการฟัง-การอ่าน-การพูดบทสนทนา ตอนที่ 2 เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย ตอนที่ 3 เรียนรู้การเขียนอักษรจีน ตอนที่ 4 เรียนรู้ไวยากรณ์ และตอนที่ 5 กิจกรรมทบทวนความรู้และเก็ตรความรู้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะให้ได้มากที่สุด

ภาพที่ 2 ตัวอย่างสื่อคอมพิวเตอร์สำหรับผู้เรียนระดับต้น

ภาพที่ 2 สื่อคอมพิวเตอร์มีเดียมีเดีย สำหรับผู้เรียนระดับต้นแต่ละบทจะขึ้นต้นด้วยบทนำ แนะนำตัวละครก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียน เมื่อเข้าสู่บทเรียนในหน้าหลักจะมีรายการให้ได้เลือกศึกษาและทำกิจกรรมทั้งหมด 5 รูปแบบ ประกอบไปด้วย 1) ความหมายและตัวอย่างประโยค 2) ลำดับขีดการเขียน 3) บทสนทนา 4) กิจกรรมที่ 1 เป็นกิจกรรมที่ให้ฟังเสียงคำศัพท์แล้วเลือกคำศัพท์ที่ถูกต้องลากใส่ในช่องที่กำหนดให้ และ 5) กิจกรรมที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ให้ดูคำศัพท์ภาษาจีนแล้วทำการเลือกเสียงอ่านและความหมายที่ถูกต้องลากใส่ในช่องที่กำหนดให้ ดังนั้นในสื่อคอมพิวเตอร์มีเดียผู้เรียนสามารถเลือกที่จะทำการศึกษาและทำกิจกรรมได้ และสามารถพัฒนาการอ่านภาษาจีน ตลอดจนพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ได้ด้วย ซึ่งการสร้างสื่อขึ้นมาเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนด้วย เช่น ผู้เรียนขาดทักษะการอ่านอาจจะส่งเสริมการฝึกอ่านให้มากกว่าทักษะด้านการฟัง การพูด และการเขียน

การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาจีน

การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาจีนนั้นสามารถทำได้โดยการสังเกตพฤติกรรมการอ่านที่แสดงออกมาของผู้เรียนหรือผู้

เข้ารับการทดสอบ แบบทดสอบอาจเป็นข้อสอบ บทความ เรื่องสั้น ประโยค คำ หรือกลุ่มคำ เป็นต้น แต่แบบทดสอบที่สร้างหรือถูกพัฒนาขึ้นมาจะต้องคำนึงถึงระดับความรู้ของผู้เรียน เนื้อหาที่เรียน ซึ่งผู้เรียนขอเสนอตัวอย่างการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาจีนที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษา ดังนี้

นฤชล สติวิวัฒน์กุล (2560) ได้กล่าวถึงแนวทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. วัดและประเมินจากการให้ผู้เรียนหรือผู้ทดสอบ โดยทำการเลือกคำตอบตามความหมายของตัวเลือกที่กำหนดให้ จากคำถามหรือบทความนั้น ซึ่งจะแปลผลคะแนนออกมาในรูปแบบตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2. วัดและประเมินผลจากแบบประเมินทักษะการอ่าน โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ทั้งแบบเป็นระดับ และคิดเป็นร้อยละของการประเมิน เช่น

- ระดับ 4 อ่านคล่อง หมายถึง อ่านได้ถูกต้อง มีความชัดเจน และเข้าใจความหมายของคำ อ่านเสียงดังฟังชัด อ่านได้คล่องแคล่ว คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

- ระดับ 3 อ่านได้ หมายถึง อ่านได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีความชัดเจน และเข้าใจความหมายของคำเป็นส่วนใหญ่ อ่านเสียงดังฟังชัด อ่านได้คล่องแคล่ว คิดเป็นร้อยละ 70-79

- ระดับ 2 อ่านไม่คล่อง หมายถึง อ่านได้ถูกต้อง และเข้าใจความหมายของคำบางส่วน แต่น้อยมาก อ่านได้ไม่คล่องแคล่ว คิดเป็นร้อยละ 61-69

- ระดับ 1 อ่านไม่ได้ หมายถึง อ่านผิดเป็นส่วนใหญ่ อ่านติดขัดบ่อย ไม่รู้ความหมายของคำ เสียงไม่ดังฟังไม่ชัด คิดเป็นร้อยละ 60 ลงมา

พิชชาภา ยาวะระ (2563) ได้สร้างและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนประเมินทักษะการอ่านภาษาจีน ตามเกณฑ์รูปรีดไว้ดังนี้

1. การออกเสียงคำศัพท์
- ระดับคุณภาพดีมาก (ให้ 4 คะแนน) ออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง ชัดเจนทุกคำ

- ระดับคุณภาพดี (ให้ 3 คะแนน) ออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง และไม่ชัดเจน 1-2 คำ

- ระดับคุณภาพพอใช้ (ให้ 2 คะแนน) ออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง และไม่ชัดเจน 3-5 คำ

- ระดับคุณภาพปรับปรุง (ให้ 1 คะแนน) ออกเสียงคำศัพท์ได้ไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจนทุกคำ

2. การเว้นวรรคประโยค

- ระดับคุณภาพดีมาก (ให้ 4 คะแนน) การใช้คำศัพท์และประโยคในการอ่านถูกต้องทั้งหมด มีการเน้นหนักคำและประโยคที่สมบูรณ์

- ระดับคุณภาพดี (ให้ 3 คะแนน) การใช้คำศัพท์และประโยคในการอ่านผิดพลาดเล็กน้อย และมีการเน้นหนักคำและประโยคบ้าง

- ระดับคุณภาพพอใช้ (ให้ 2 คะแนน) การใช้คำศัพท์และประโยคในการอ่านผิดเยอะ ไม่เน้นหนักคำและประโยค

- ระดับคุณภาพปรับปรุง (ให้ 1 คะแนน) การใช้คำศัพท์ประโยคในการอ่านผิดทุกครั้ง ไม่เน้นหนักคำและประโยค

3. ความคล่องแคล่ว

- ระดับคุณภาพดีมาก (ให้ 4 คะแนน) อ่านไม่ติดขัดชัดเจน สื่อสารได้ดี

- ระดับคุณภาพดี (ให้ 3 คะแนน) อ่านติด ๆ ขัด ๆ บ้างแต่สื่อสารได้

- ระดับคุณภาพพอใช้ (ให้ 2 คะแนน) อ่านเป็นคำ ๆ เป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

- ระดับคุณภาพปรับปรุง (ให้ 1 คะแนน) อ่านเป็นคำ ๆ ขาดช่วงนาน ทำให้สื่อสารไม่ได้ความ

วิชุดา แก้วหยด (2563) ได้นำเสนอการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนเกี่ยวกับการอ่าน โดยมีชื่อภาษาอังกฤษ คือ "Chinese Proficiency Test" หรือในภาษาจีนที่เรียกว่า "汉语水平考试 (Hanyu Shuiping Kaoshi)" ตัวย่อคือ "HSK" เป็นการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนมาตรฐานสากลสำหรับผู้เรียนหรือผู้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่ 2 ดำเนินการโดย The Office of Chinese Language Council International: HANBAN ของรัฐบาลจีน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการเรียนรู้ภาษาจีน และผลการสอบจะมีอายุการใช้งานได้ 2 ปี ซึ่งการวัดระดับความรู้ตาม HSK มีทั้งหมด 6 ระดับ แบ่งเป็นการฟัง การอ่าน การเขียน ทั้งนี้ขอแนะนำเสนอเพียง การอ่าน ดังนี้

- HSK ระดับ 1 ในส่วนการอ่านมี 25 ข้อ ซึ่งข้อสอบประกอบไปด้วย การวิเคราะห์ถูกผิด (例如 : 电视 ตรงกับรูปโน้ตบุ๊กหรือไม่ โดยตอบถูก/ผิด) การเลือกภาพ (เช่น รูป A ตรงกับ ประโยค 我很喜欢这本书..) การเลือกประโยค (เช่น 你喝水吗 ? ตรงกับตัวเลือก F “好的, 谢谢 !”

ที่ต้องจับคู่กับประโยค) และการเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่าง

- HSK ระดับ 2 ในส่วนการอ่านมี 25 ข้อ ซึ่งข้อสอบประกอบไปด้วย การเลือกภาพ การเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่างตามประโยคที่วิเคราะห์ถูกผิด และการเลือกประโยค

- HSK ระดับ 3 ในส่วนการอ่านมี 30 ข้อ ซึ่งข้อสอบประกอบไปด้วย การเลือกประโยค (เลือกประโยคที่เหมาะสมมาตอบคำถามแต่ละข้อคำถาม 你怎么去那儿吗 ?

ตอบข้อ E: 当然。我们先坐公共汽车，然后换地铁。) การเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่าง และการเข้าใจการอ่าน (例如 : 您是来参加今天会议的吗 ? 您来早了一点儿，现在才八点半。您先进来 坐吧。

มีคำถามว่า 会议最可能几点开始 ? แล้วเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุด A 8 点, B 8 点半, C 9 点)

- HSK ระดับ 4 ในส่วนการอ่านมี 40 ข้อ ซึ่งข้อสอบประกอบไปด้วย การเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่าง การเรียงลำดับประโยคให้ถูกต้อง (例如 : A 可是今天起晚了 B 平时我骑自行车上下班 C 所以就打车来公司 由让เรียงลำดับ เช่น B A C) การเลือกคำตอบที่ถูกต้อง และบทความสั้น ๆ

- HSK ระดับ 5 ในส่วนการอ่านมี 45 ข้อ ซึ่งข้อสอบประกอบไปด้วย ข้อความบทสั้นและเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่าง การเลือกคำตอบที่ถูกต้องให้ตรงกันกับเนื้อหา และการเข้าใจการอ่านข้อความบทความสั้น

- HSK ระดับ 6 ในส่วนการอ่านมี 50 ข้อ ซึ่งข้อสอบประกอบไปด้วย การเลือกประโยคที่ไม่ถูกต้อง การเลือกคำศัพท์เติมลงในช่องว่าง การเลือกประโยคลงในช่องว่าง และบทความสั้น ๆ

ดังนั้นการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาจีนที่นำเสนอข้างต้นนั้น ผู้เขียนได้ข้อสรุปดังนี้ การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาจีนสามารถทำได้หลายรูปแบบ ทั้งการประเมินทักษะการอ่าน แบบทดสอบ (กำหนดเวลาในการทดสอบ) ข้อสอบ (วัดจากการให้อ่านบทความหรือเนื้อหาต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น และตอบคำถามที่ถามขึ้นมาเป็นลักษณะเดียวกันกับการวัดระดับความรู้ HSK) ส่วนการให้คะแนนสามารถให้ได้ทั้ง ตอบถูกให้ 1 ตอบผิดให้ 0 หรือให้คะแนนตามเกณฑ์รูบรีกแต่ละระดับที่กำหนดและต้องการวัดผลและประเมินผล (การกำหนดเกณฑ์และระดับนั้นต้องคำนึงถึงวัยของผู้เรียน ความรู้ของผู้เรียน

จะต้องสอดคล้องกัน) ซึ่งสามารถแปลผลทั้งได้เกณฑ์ที่เป็นร้อยละและเกณฑ์ระดับคุณภาพ ซึ่งการจะเลือกวิธีในการวัดทักษะการอ่านหรือการอ่านนั้น สามารถเลือกใช้ได้ตามความสะดวกและเหมาะสมในการจะวัดทักษะการอ่าน

สรุป

ประเทศไทยปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านภาษาจีน การทักษะการอ่านได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันในการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมาก ทักษะการอ่านภาษาจีนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เช่น เป็นดัชนีที่สามารถวัดความรู้ด้านทักษะการอ่านได้ และทักษะการอ่านหรือการอ่านภาษาจีนในปัจจุบันสามารถส่งเสริมการประกอบอาชีพหรือเรียกได้ว่า เป็นข้อได้เปรียบในการทำงานได้ด้วย ซึ่งจากสภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยพบปัญหาหลายด้านด้วยกัน เช่น ปัญหาด้านหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นการกำหนดขอบข่ายกว้าง ๆ ไว้ (กำหนดเฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้น) ปัญหาด้านผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นครูไทย การอ่านหรือการออกเสียงอาจไม่ชัดเจนถูกต้องหรือไม่แม่นยำในบางคำเหมือนเจ้าของภาษาโดยตรง (ซึ่งสามารถพัฒนาหรือปรับรูปแบบการสอนเป็นการใช้สื่อการออกเสียงจากเจ้าของภาษามาช่วยได้) ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูงตามลำดับ และในการฝึกทักษะการอ่าน สื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ตัวหนึ่งที่มีนิยมน้อยอย่างแพร่หลาย ปัจจุบันมีผู้ใช้สื่อ สร้างสื่อ และพัฒนาสื่อจำนวนมาก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบวนการจัดการเรียนรู้ในภาษาจีนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสื่อที่ถูกสร้างและพัฒนาขึ้นมากที่สุด คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านแบบฝึกทักษะการอ่าน (การฝึกอ่านคำศัพท์ และฝึกทักษะการอ่านจากการอ่านข้อความ ประโยคหรือบทความ) หนังสือมัลติมีเดีย และสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย (ฟังการออกเสียงที่ถูกต้องจากเจ้าของภาษาและสามารถฝึกอ่านตามได้) ส่วนการวัดและประเมินผล การอ่านภาษาจีนสามารถทำได้หลายรูปแบบ ผู้สอนควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการที่จะวัดและประเมินผลสิ่งใดตามระดับและวัยของผู้เรียนให้สอดคล้องกัน ซึ่ง

การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาจีนที่ได้รับความนิยมที่สุดคือการประเมินทักษะตามเกณฑ์รูปรีด เพราะมีการกำหนดความสามารถในการอ่านได้เป็นอย่างดี ว่าทำแบบใด ได้คะแนนเท่าใด สามารถวัดได้ทั้งเกณฑ์คุณภาพเกณฑ์ร้อยละ และปัจจุบันมีการสอบ HSK เพื่อการวัดและประเมินผลสำหรับผู้เรียนภาษาจีน โดยแบ่ง HSK ทั้งหมด 6 ระดับ ประกอบไปด้วยทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งจะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านนั้นมีความสำคัญมากในภาษาจีน เมื่อสังเกตจากการนำมาสอบวัดความรู้

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ทับสิทธิ์. (2562). *การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โกวิทย์ โชติพิณิจ. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณัฐณิกันต์ ทองโคตร. (2559). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ MIA*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธัญญารัตน์ มะลาศรี. (2565). *การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเร็วสำหรับผู้เรียนชาวไทย*. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพ*, 9(2), 131-140.
- ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru. (2560). *การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย*. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพ*, 4(3), 81-90.
- ธวิวาร โหมะเฉลา. (2557). *มหัศจรรย์แห่งการอ่าน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์.

- นฤชล สติรวัฒน์กุล. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้แผ่นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบึงบัว กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- นิจพร จันทรี. (2557). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนเพื่อทำความเข้าใจด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของฮันเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปัทมวรรณ ตระการไทย. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปิยวรรณ ปิยะกาญจน์, สุจิตรา ประวงษ์ และณัฐพงษ์กาญจนฉายา. (2564). การพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนระดับต้น. วารสารสารสนเทศและการเรียนรู้, 33(3), 1-11.
- พัฒนจิรา จันทรคำ. (2554). การอ่านและการวิจารณ์เรื่องสั้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอสแอล.
- พิชชาภา ยาระระ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบ MIA ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไร. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิสุตา แก้วหยด. (2563). การวิเคราะห์คำศัพท์ HSK ในหนังสือเรียนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 11(2), 134-150.
- ศรีสุดา เจษฎาภิลัก. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สนธิ สัตโยภาส. (2555). แบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- สุวัฒน์ วัฒนานนท์. (2554). แนวคิดการพัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มิตรพรินต์แอนด์พับลิชชิง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. สังเคราะห์ภาพรวม. กรุงเทพฯ: פרקหวานกราฟฟิค.
- หทัย แซ่เจีย. (2559). การวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- อัญรา วงศ์โสธร. (2554). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อวยพร พานิช. (2553). ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bingling Zhong. (2019). Chinese Communication Skills of Secondary School Students in Thailand. e-Journal of Education Studies, Burapha University, 1(5), 1-15.
- 姚凯. (2020). 45天内快速有效习得基础汉语的教学法. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 12(24). 1-11.
- 高博轩. (2021). 对泰汉语教学课堂管理研究. 汉字文化 (02). 105-107.